

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Για το Προεδρείο της Βουλής των Ελλήνων

ΑΝΑΦΟΡΑ

Προς την κυρία Υπουργό Πολιτισμού

Θέμα : Ανησυχητική η απουσία της ελληνικής δραματουργίας από το ρεπερτόριο του Εθνικού Θεάτρου.

Η βουλευτής Χαλκιδικής Κυριακή Μάλαμα καταθέτει ως αναφορά την από 5 Ιουνίου 2026 επιστολή 51 θεατρικών συγγραφέων, με την οποία εκφράζεται η έντονη ανησυχία για την απουσία ελληνικής δραματουργίας από το ρεπερτόριο του Εθνικού Θεάτρου. Όπως επισημαίνεται στην επιστολή, η επιλογή σε συντριπτική πλειοψηφία ξένου ρεπερτορίου από το Εθνικό Θέατρο λειτουργεί αντιπαραγωγικά για τον ελληνικό πολιτισμό, ενώ δεν συμβάλλει στην στήριξη της ελληνικής δραματουργίας, παρά την ολόπλευρη ανάπτυξη της τα τελευταία χρόνια. Υπογραμμίζεται, τέλος, ότι η ανάπτυξη της ελληνικής δραματουργίας αποτελεί έναν από τους καταστατικούς στόχους και του Εθνικού Θεάτρου και Κρατικού Θεάτρου Βόρειας Ελλάδας.

Παρακαλούμε όπως μας ενημερώσετε για τις ενέργειες σας στην κατεύθυνση της στήριξης της ελληνικής δραματουργίας και του εμπλουτισμού του ρεπερτορίου του Εθνικού Θεάτρου προς αυτή την κατεύθυνση.

Αθήνα, 9 Ιουνίου 2026

**Η αναφέρουσα βουλευτής
Μάλαμα Κυριακή**

Ανοιχτή επιστολή 50 Ελλήνων και Ελληνίδων θεατρικών συγγραφέων προς το Εθνικό θέατρο

5 Ιουνίου 2026

Σε συνέχεια της πρόσφατης ανακοίνωσης του καλλιτεχνικού σχεδιασμού του Εθνικού Θεάτρου για το έτος 2026-2027, οι συγγραφείς που υπογράφουμε αυτή την επιστολή θέλουμε να εκφράσουμε τη βαθιά δυσαρέσκεια και ανησυχία μας για την απουσία της σύγχρονης δραματουργίας — ελληνόφωνης όσο και διεθνούς — από το ρεπερτόριο της φετινής σεζόν, και μάλιστα ως συνέχεια μιας εξίσου πενιχρής εκπροσώπησης την προηγούμενη χρονιά.

Χωρίς να αμφισβητούμε πως ένας από τους βασικούς ρόλους του Εθνικού Θεάτρου είναι να φέρνει το κοινό σε επαφή με το παρελθόν του παγκόσμιου και ελληνικού δραματολογίου, θυμίζουμε πως «η σκηνική διδασκαλία, η προώθηση και η ανάπτυξη της ελληνικής και κυρίως της νεοελληνικής δραματουργίας» συγκαταλέγονται στους καταστατικούς σκοπούς του Εθνικού Θεάτρου.

Τα τελευταία χρόνια, μετά από δύο απανωτές κρίσεις και μια ολική ανακατάταξη του χώρου της θεατρικής παραγωγής που έχει πλήξει τόσο τις/τους συγγραφείς όσο και τον κόσμο του θεάτρου γενικότερα, δημιουργώντας συνθήκες επισφάλειας και καλλιτεχνικής ασφυξίας, η ελληνόφωνη δραματουργία φαίνεται να ξαναβρίσκει τον βηματισμό της. Πρωτοβουλίες προερχόμενες από τον χώρο της θεατρικής γραφής και εκπαίδευσης, του ελεύθερου θεάτρου και του πανεπιστημίου διοργανώνουν συζητήσεις και παρουσιάσεις έργων με στόχο τη συσπείρωση της θεατρικής κοινότητας και τη δημιουργία ευκαιριών σκηνικής δοκιμής.

Ταυτόχρονα, τα σύγχρονα ελληνόφωνα έργα έρχονται σταθερά πρώτα στις προτιμήσεις του κοινού. Πράγμα διόλου παράξενο: στον κόσμο των ραγδαίων αλλαγών που ζούμε, ένα από τα ελάχιστα πράγματα που παραμένουν σταθερά είναι πως οι άνθρωποι χρειάζονται συγγραφείς και αφηγήσεις που μπορούν να τους μιλήσουν μέσα από την εμπειρία και τη γλώσσα της εποχής τους. Ακόμα περισσότερο στο θέατρο: την τέχνη που, από τον Σοφοκλή μέχρι τον Μπρεχτ, από τον Σαίξπηρ μέχρι τον Μουσαούντ, ήταν, είναι και θα είναι πράξη της κοινότητας.

Αναρωτιόμαστε, λοιπόν: Γιατί το Εθνικό Θέατρο απέχει από αυτή τη ζύμωση; Γιατί τη στιγμή της δημοσιοποίησης του προγραμματισμού δεν ανακοινώθηκε καμία παραγωγή νέου έργου από όσα κατατίθενται στο Τμήμα Δραματολογίου του ΕΘ, καμία ανάθεση, παρά μόνο μια πρόβλεψη για ανοιχτό κάλεσμα στο πλαίσιο μιας δράσης για τη δημιουργία ενός -και μόνου- «πολυσυλλεκτικού έργου» που θα παρουσιαστεί με τα περιορισμένα σκηνικά και οικονομικά μέσα του πλαισίου λειτουργίας της Πειραματικής;

Γιατί η σύγχρονη δραματουργία δεν χωράει στο πρόγραμμα νέων έργων ή αναθέσεων της παρούσας διοίκησης για ολοκληρωμένες παραγωγές στις κεντρικές ή μικρότερες σκηνές του ΕΘ; Γιατί το ελληνόφωνο έργο αντιμετωπίζεται ως ένα μη άρτιο, μη ολοκληρωμένο προϊόν, το οποίο δεν έχει θέση δίπλα σε άλλες παραγωγές, παρά μόνο στο πλαίσιο κάποιας θεματικής ή διαθεματικής πρόσκλησης, όπως το εκ των υστέρων ανακοινωθέν «Φεστιβάλ Νέων Μέσων»;

Δεν υπάρχει στο δραματολόγιο του ΕΘ, το οποίο περιλαμβάνει μεταξύ άλλων έργα βραβευμένα από διαγωνισμούς του ίδιου του Υπουργείου Πολιτισμού, ούτε ένα έργο άξιο να παρασταθεί φέτος στη σκηνή του αρμόδιου φορέα για την προώθηση της ελληνικής δραματουργίας; Γιατί ούτε ένας/μία θεατρικός/η συγγραφέας δεν θα υπογράψει φέτος συμφωνητικό με το ΕΘ βάσει των συμφωνηθέντων με την Εταιρεία Ελλήνων Θεατρικών Συγγραφέων; Γιατί στη Νέα Σκηνή «Νίκος Κούρκουλος», παραδοσιακά φυτώριο ανάπτυξης νέων έργων και γνωριμίας με τη σύγχρονη ξένη δραματουργία, οι νέες παραγωγές για το 2026-2027 περιορίζονται σε δύο μεταφορές, με το πρώτο έργο να έχει γραφτεί το 1897 και το πιο πρόσφατο το 1964; Γιατί η πρώτη σκηνή της χώρας, αντί να προωθεί τον σκοπό του καταστατικού της, υιοθετεί τη φεστιβαλική πρακτική της φιλοξενίας έτοιμων παραγωγών από το εξωτερικό;

Το Εθνικό Θέατρο είναι ένας δημόσιος οργανισμός που χρηματοδοτείται από εμάς, τους πολίτες αυτής της χώρας, για να εκπληρώνει τους πολιτιστικούς, παιδαγωγικούς, μορφωτικούς και ψυχαγωγικούς σκοπούς που ορίζει το καταστατικό του. Δεν έχουμε σκοπό να το αφήσουμε να παραδοθεί στους όρους της ελεύθερης αγοράς που θέτει ως βασικό κριτήριο την εμπορικότητα των παραστάσεων ή την ανάπτυξη πελατειακών σχέσεων με πολιτιστικούς φορείς και επιχειρηματικούς ομίλους στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Ως συγγραφείς και ως πολίτες, δηλώνουμε την ανησυχία μας: η αγνόηση της ελληνικής συγγραφικής δραματουργίας, του λόγου της σύγχρονης γενιάς θα έχει μακροπρόθεσμες αρνητικές συνέπειες, εφόσον στερεί την επόμενη γενιά από την κειμενική αποτύπωση της θεατρικής παραγωγής αλλά και των σύγχρονών μας κοινωνικών εξελίξεων. Χωρίς να παραγνωρίζουμε πάγιες επαγγελματικές ανάγκες του κλάδου μας (για ισότιμη συμμετοχή στη δημιουργική διαδικασία, εγχώρια και διεθνή κινητικότητα, διασύνδεση με τον ακαδημαϊκό χώρο κ.ά.) ζητάμε σήμερα μετ' επιτάσεως από το ΕΘ :

- Να αναλάβει τον ρόλο που του αναλογεί για τη συστηματική στήριξη της σύγχρονης ελληνόφωνης δραματουργίας μέσω ενός συνεπούς προγράμματος παραγωγής και παράστασης ολοκληρωμένων έργων και αναθέσεων.
- Να δίνει χώρο στη θεατρική γραφή να αναπτυχθεί χωρίς το άγχος της παραγωγής, αλλά και χωρίς την κουλτούρα απαξίωσης που υποβιβάζει τη σύγχρονη ελληνόφωνη δραματουργία σε ένα απλό υστερόγραφο του βασικού ρεπερτορίου.
- Να αφουγκραστεί την ανάγκη της ελληνικής κοινωνίας για σύγχρονη ελληνόφωνη δραματουργία και του καλλιτεχνικού κόσμου για επικοινωνία με τις εξελίξεις στη διεθνή δραματουργία, μια επικοινωνία που μόνο ωφέλιμη θα είναι για την εξέλιξη της σύγχρονης ελληνικής θεατρικής σκηνικής πράξης και γραφής.

Ως συγγραφείς, πιστεύουμε στην αξία του θεατρικού κειμένου. Το μελετούμε και το παράγουμε ως αυτοτελές καλλιτεχνικό προϊόν, αποτύπωση μιας μεταβαλλόμενης κρίσιμης εποχής, κατάθεση της γενιάς μας, παρακαταθήκη για τις επόμενες. Θεωρούμε καίριας σημασίας αφενός την έμπρακτη αναγνώριση από το ΕΘ της ύπαρξης και αξίας της σύγχρονης θεατρικής γραφής, και αφετέρου την υποστήριξη και ανάδειξή της ως θεμελιώδες στοιχείο του σύγχρονου ελληνικού θεάτρου.

Υπογράφουν:

1) Κωνσταντίνος Αβράμης

- 2) Δημήτρης Αλεξίου
- 3) Δέσποινα Αποστολίδου
- 4) Μηνάς Βιντιάδης
- 5) Λεία Βιτάλη
- 6) Ευαγγελία Γατσωτή
- 7) Τζένη Δάγλα
- 8) Θεώνη Δέδε
- 9) Ειρήνη Δερμιτζάκη
- 10) Δημήτρης Δημητριάδης
- 11) Σοφία Διονυσοπούλου
- 12) Μαρία Δριμή
- 13) Θεόδωρος Εσπίριτου
- 14) Μαρία Ευσταθιάδη
- 15) Αλεξάνδρα Κ*
- 16) Ναταλία Κατσού

- 17) Παναγιώτης Καλυβίτης
- 18) Μαριάντζελα Κατσιαβριά
- 19) Μάνος Κουνουγάκης
- 20) Αντώνης και Κωνσταντίνος Κούφαλης
- 21) Ελένη Κωστοπούλου
- 22) Αλέξανδρος Λαγόπουλος
- 23) Δανάη Λιοδάκη
- 24) Κατερίνα Λουκίδου
- 25) Βασίλης Μαγουλιώτης
- 26) Μιχάλης Μαλανδράκης
- 27) Ευγενία Μαραγκού
- 28) Παναγιώτης Μέντης (Πρόεδρος Εταιρείας Ελλήνων Θεατρικών Συγγραφέων)
- 29) Κατερίνα Μαυρογεώργη
- 30) Πέννυ Μηλιά
- 31) Γλυκερία Μπασδέκη

- 32) Γιώργος Παλούμπης
- 33) Στέφανος Παπατρέχας
- 34) Μαριτίνα Πάσσαρη
- 35) Νίνα Ράπη
- 36) Νατάσα Σίδηρη
- 37) Ανδρέας Στάικος
- 38) Γιάννης Σολδάτος
- 39) Ειρήνη Σοφianού
- 40) Θανάσης Τριαρίδης
- 41) Θωμάς Τσαλαπάτης
- 42) Αντώνης Τσιοτσιόπουλος
- 43) Μανώλης Τσίπος
- 44) Γιάννης Τσίρος
- 45) Ανθή Τσιρούκη
- 46) Δώρα Τσόγια

47) Δημήτρης Φούτσιας

48) Πέννυ Φυλακτάκη

49) Στέλιος Χατζηαδαμίδης

50) Βαγγέλης Χατζηγιαννίδης

51) Μάριος Χατζηπροκοπίου